فَلَا تَخَافُوهُمْ

നിങ്ങൾ അവരെ ഭയപ്പെടരുത്

- അബൂ മുഹമ്മദ് അൽ മഖ്ദീസി

നിങ്ങൾ ഒരു ഈച്ചയെ ഭയക്കുകയോ?

- ഇബ്നുൽ ഖയ്യിം

-

فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

**"അതിനാൽ നിങ്ങളവരെ ഭയപ്പെടരുത്.
എന്നെ ഭയപ്പെടുക, നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ"** (3 : 175)

സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുക...പരസ്യമായി അത് പ്രകടിപ്പിക്കുക ... സ്വേച്ഛാധിപതികളുടെ സഹായികളെ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുക...

സ്വേച്ഛാധിപതികളുടെ സഹായികളോട് ആർജവത്തോടെ സത്യം വിളിച്ച് പറയുക,
അവർക്കരോചകമായ തൗഹീദി വിഷയങ്ങൾ അവരെ ഉണർത്തുക,
അവരുടെ വ്യാജദൈവ (طاغوت / ത്വാഗൂത്) ങ്ങളെ വിമർശിക്കുക , അവരോടും അവർ വഴിപ്പെടുന്നവരോടും അവരുടെ സഹകാരികളോടും ബന്ധവിച്ഛേദം (disassociation / ബറാഅത് / براءت) നടത്തുക ....

ഇതാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിനെ സഹായിക്കുകയും അവന്റെ ദീനിനെ പിന്തുണയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരിൽ ഉൾപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കുള്ള അനുയോജ്യമായ പാത. എതിരാളികൾക്കും ഒറ്റുകാർക്കും അവരെ ഒന്ന് സ്വൈര്യക്കേടിലാക്കാൻ പോലുമാവില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ തീരുമാനം വന്നെത്തുവാളം അവർ ആ നിലയിൽ തുടരും. പ്രവാചകൻ ഈ സംഘത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചത് 'അത്ത്വാഇഫതുൽ മൻസ്വൂറ' (victorious group) അഥവാ വിജയികളുടെ സംഘം എന്നാണ്.

ഥൗബാൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നു, പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു, "എന്റെ ഉമ്മതിലെ ഒരുവിഭാഗം എക്കാലവും നേരിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കും. എതിരാളികൾക്കൊ ഒറ്റുകാർക്കൊ അവർക്കൊരു ഉപദ്രവവും ഏൽപ്പിക്കാനാവില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന വരുന്നതുവരെ അവർ ആ നിലയിൽ തുടരും" (മുസ് ലിം 1920, 1037).

'നേരിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുക' യെന്നതു കൊണ്ട് നാമുദ്ദേശിക്കുന്നത് തൗഹീദും അതിലേക്കുള്ള പ്രബോധനവുമാണ്, അസംഗതമായതല്ല. അവ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ദോഷകമായി ഭവിക്കാനിടയുള്ളതാണ്.

ഇങ്ങനെയൊരു ചോദ്യമുയർന്നേക്കാം, 'ഉദ്യോഗസ്ഥർ നമ്മെ ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ നാം സത്യം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ? സ്വേച്ഛാധിപതികളുടെ സഹായിക്കൂട്ടങ്ങൾ സത്യം അറിയാനോ നമ്മോട് നീതി പുലർത്താനൊ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരല്ല. അവർ നമ്മുടെ മാനസികാവസ്ഥയെയും വിശ്വാസത്തെയും അളക്കുന്നതിനായി നമ്മോട് പരമാവധി സഹവസിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ അതനുസരിച്ച് നമ്മെക്കുറിച്ച് അവർ വിധി തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'

ഇത് ശരിയെന്ന് ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു, എങ്കിലും, അവനെ സുശക്തം വിറപ്പിക്കുകയും, അവന്റെ ഹൃദയ പ്രതലത്തിൽ ആഴ്ന്നിറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന രീതിയിൽ മനോഹരമായി സത്യവചനത്തെ സന്നിവേശിപ്പിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയാത്തതിന് ഇതൊരു മതിയായ കാരണമേയല്ല. എന്നാലും, ആളുകളും അവരുൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളും (circumstances) അനുസരിച്ചു കാര്യങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഒരു വ്യക്തി ജയിലിലിലടയ്ക്കപ്പെടുന്നു. പരസ്യമായ 'സത്യ' പ്രഖ്യാപനത്തിലൂടെ ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്ന പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ നേരിടാൻ തനിക്കാവുകയില്ല, താൻ ദുർബലനാണെന്ന് സ്വയം ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ അവനങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ ഒരു നിബന്ധ (شرط) യുണ്ട്. അതായത് അവൻ യഥാർത്ഥ നിർബന്ധിതാവസ്ഥയിലല്ലെങ്കിൽ കുഫ്റിന്റെ വാക്കുകൾ ഒരിക്കലും പറയാൻ പാടുള്ളതല്ല.

ഇവ്വിഷയത്തിൽ ആളുകളിൽ പലരും അമിതമായ പ്രായോഗികത സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. നിർബന്ധത്തിലേക്കൊ മർദ്ദനത്തിലേക്കൊ കാര്യങ്ങളെത്തും മുൻപെതന്നെ അവർ കുഫറിന്റെ വാക്കുകൾ ഒരു ഇളവായി (عذر) ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. അതുമല്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്ന പ്രഥമ നിമിഷത്തിത്തന്നെ അവരത് ഉച്ചരിക്കുകയും എന്നിട്ട് താൻ ദുർബലാവസ്ഥയിലായിരുന്നുവെന്ന് സ്വയം ന്യായീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇത്തരം പല സന്ദർഭങ്ങളിലും അവ്യക്തമായ ദ്വയാർഥ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. തന്നോടുന്നയിച്ച ചോദ്യത്തിൽ നിന്ന് സമർഥമായി തെന്നിമാറി മറു ചോദ്യത്തിന്നുത്തരം നൽകാം. അതുമല്ലെങ്കിൽ

ഒരു തെറ്റായ ഫത്‌വ നൽകുമെന്ന ഭയത്താലോ, അറിവില്ലാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമെന്ന ഭയത്താലോ 'എനിക്കറിയില്ല' എന്ന് പറയാം.

ഇങ്ങനെ, കുഫ്റിന്റെ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും, സത്യത്തെ അസത്യവുമായി കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നതിൽ നിന്നും, നിർബന്ധിതാവസ്ഥയിലല്ലാതിരിക്കെ നിഷേധത്തെയും ത്വാഗൂതുകളെയും അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നുമെല്ലാം അവന് സുരക്ഷിതമാകാവുന്നതാണ്. ദൈവദൂതർ പറഞ്ഞു, "അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവൻ നല്ലതു സംസാരിക്കട്ടെ; അല്ലെങ്കിൽ മിണ്ടാതിരിക്കട്ടെ." (സ്വഹീഹു ബുഖാരി 6013, 6136)

നമ്മുടെ വിശ്വാസങ്ങളും, നാം വിമർശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുമൊക്കെ, തെരുവുകളിലോ പള്ളികളിലോ ജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു പ്രശ്നവുമില്ലാത്ത ഭരണകൂടങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്ന പല രാജ്യങ്ങളുമുണ്ട്. സ്വേച്ഛാധിപതികൾക്കെതിരെ നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതോ, അവർക്കെതിരെ ജനരോഷം തിരിച്ചു വിടുന്നതോ അവിടെ പ്രശ്നമുള്ള കാര്യമേയല്ല. നിങ്ങൾ വിമർശിക്കുന്നവർക്ക് നിങ്ങളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യണമെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ അനുവാദം വേണമെന്ന അവസ്ഥയുള്ള രാജ്യങ്ങളുണ്ട്. അവിടെയെല്ലാം സത്യവചനം പരസ്യമായി സംസാരിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, തൗഹീദിന്റെ ആളുകൾക്ക് തങ്ങൾ വിമർശിക്കുന്ന സ്വേച്ഛാധിപതികളുടെ പേരുകൾ പ്രത്യേകമായി പരാമർശിക്കാതെ പൊതുവായി പറയുവാനും കഴിയും.

ചുരുക്കത്തിൽ, ഓരോ സാഹചര്യങ്ങൾക്കും ഓരോരോ ഉചിതങ്ങളായ കാര്യങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്,

ഓരോ സ്ഥലത്തിനും താന്താങ്ങളുടേതായ പരിതസ്ഥിതികളുണ്ട്. തൗഹീദിലുള്ളവർക്ക് ഈ ഘടകങ്ങളെ സ്വന്തം നിലയിൽ സംക്ഷേപിക്കാവുന്നതാണ്.

താൻ മർദ്ദിക്കപ്പെടുകയൊ ഉപദ്രവിത്തിനിരയാവുകയൊ അനിഷ്ടകരമായത് കേൾക്കാനിടവന്നേക്കുകയൊ സംഭവിച്ചേക്കാമെങ്കിലും സ്വേച്ഛാധിപതികളുടെ മുഖത്ത് നോക്കി സത്യപ്രഘോഷണം നടത്തുകയാണ് തൗഹീദിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു മുസ്‌ലിമിന് ഏറ്റവും അനുയോജ്യം. ഇസ്ലാമിക പ്രബോധനവും സത്യവചന പ്രഘോഷണവും സ്വബാധ്യതയായി സ്വീകരിച്ച ഒരു പ്രബോധകനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രതേകിച്ചും.

ഈ നേർപാത തിരഞ്ഞെടുത്ത ആദ്യനൊ അന്ത്യനൊ അല്ല താനെന്ന വസ്തുത അവനറിഞ്ഞിരികേണ്ടതുണ്ട്. തന്റെ സച്ചരിതമുൻഗാമികളുടെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും രക്തസാക്ഷികളുടെയും പാതയാണിത്. എത്രയോ പ്രവാചകൻമാർ ഈ സൽപന്ഥാവിൽ മർദ്ദിക്കപ്പെട്ടു!

ആ കർമമാർഗത്തിൽ വധിക്കപ്പെട്ടു! അവരെയനുഗമിച്ച നീതിമാന്മാരെ പാറക്കല്ലുകളിൽ കെട്ടിയിട്ട് കഷണങ്ങളാക്കി കീറിമുറിച്ചു. ഇതൊക്കെയും അവരുടെ വിശ്വാസവും സമർപ്പണവും വർധിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

ദൈവദൂതൻ പറയുകയാണ്, "രക്തസാക്ഷികളുടെ നേതാവ് ഹംസയാണ്. ഒപ്പം, സ്വേച്ഛാധിപതിയായ ഭരണാധികാരി സമക്ഷം നന്മ കൽപിക്കുകയും തിന്മ വിരോധിക്കുകയും തദ്ഫലമായി വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തവൻ."(സിൽസിലതു സ്വഹീഹ് 374).

അതിനാൽ, അല്ലാഹുവിനെ ദ്വേഷിപ്പിക്കുകയും ജനതൃപ്തി തേടുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന്, അല്ലാഹുവേക്കാൾ ജനങ്ങളെ ഭയപ്പെടുന്നതിൽ നിന്ന് ജാഗ്രത കൈക്കൊള്ളുക. അല്ലാഹുവിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും കുഫ്റിന്റെ ആളുകളെ ദ്വേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. ആൾക്കൂട്ടത്തെ ഭയക്കാതെ അല്ലാഹുവെ ഭയക്കുക. അപ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിങ്ങളുടെ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടും. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭീതി അല്ലാഹു ഇട്ടു കൊടുക്കും.

തൗഹീദിൽ അടിയുറച്ചു നിന്ന നമ്മുടെയനേകം സഹോദരങ്ങൾ ഏറ്റവും അസ്വസ്ഥകരമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ പോലും ഇത് പരീക്ഷിച്ചു വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അവരോട് ബഹുമാനവും ആദരവും ഒതുക്കവും ഭയവും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു.

അബൂ സഈദ്ൽ ഖുദ് രിയിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ദൈവദൂതർ പറഞ്ഞതായി ഇങ്ങനെ കാണാം, "സത്യവചനത്തിന്റെ പേരിൽ ജനസമൂഹത്തിന്റെ എതിർപ്പിനെയും അതുണ്ടാക്കുന്ന ഭയത്തെയും ഒരാളും ഭയപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ ദൃശ്യമാവുകയൊ അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയോ ചെയ്താലും അവൻ തന്റെ കർമം തുടരട്ടെ. സത്യവചനപ്രബോധനം നിമിത്തമൊ, സുപ്രധാന വാർത്താ പ്രസ്താവന ഹേതുവായൊ അവന്റെ ആയുർദൈർഘ്യം കുറയുകയോ വിഭവവിളംബം സംഭവിക്കുകയൊയില്ല.." (സിൽസിലതു സ്വഹീഹ് 168).

അല്ലാഹു എല്ലാം കാണുന്നവനാണെന്നും, അത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് മലകുകൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും നാം മറക്കാൻ പാടില്ല. മലകുകൾ എല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നതിനാൽ, ദൈവദ്വേഷികളിൽ നിന്ന് സുരക്ഷയേകുന്ന രക്ഷകനും സഹായിയുമായ അല്ലാഹുവിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുന്ന കർമം രേഖപ്പെടുത്തെടാനായിരിക്കണം നാം ശ്രമിക്കേണ്ടത്.

സന്താനധനാദികൾ പോലും നിഷ്പ്രയോജനകരമായ ഒരു ദിനത്തിൽ നമുക്കനുകൂലമായേക്കാവുന്ന രേഖയുണ്ടാക്കാൻ മലക്കുകളെ അനുവദിക്കുക. നിഷ്കളങ്കഹൃത്തോടെ അല്ലാഹുവെ കണ്ടുമുട്ടുന്നവർ മാത്രമാണ് സുരക്ഷിതരാവുക എന്നോർക്കണം.

അത്തരം സംഘർഷങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കാവാത്തവർ ഭാവിയിൽ പശ്ചാത്തപിക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ

എന്നെ ഭയക്കുക

ഇബ്നുൽ ഖയ്യിം പറയുന്നു: *"തന്റെ സൈനികരാലും കൂട്ടുകക്ഷികളാലും വിശ്വാസികളെ ഭയപ്പെടുത്തുക ദൈവശത്രുവായ പിശാചിന്റെ രീതിയാണ്. അങ്ങനെ വിശ്വാസികൾ പോരാടാതിരിക്കുന്നു. അവർ നന്മ കല്പ്പിക്കുന്നില്ല, തിന്മ വിലക്കുന്നുമില്ല. ഇത് വിശ്വാസികൾക്കെതിരെയുള്ള പിശാചിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ കുതന്ത്രമാണെന്ന് അല്ലാഹു നമ്മെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.* ***"അത് നിങ്ങളിൽ ഭീതിയുണ്ടാക്കിയത് പിശാച് മാത്രമാണ്. തന്റെ മിത്രങ്ങളെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളെ ഭീതിപ്പെടുത്തുകയാണ്. അതിനാൽ നിങ്ങളവരെ ഭയപ്പെടാതെ എന്നെ ഭയപ്പെടുക. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ."*** *(3:175).*

ഇതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ 'സാത്താൻ നിങ്ങളെ തന്റെ സഖ്യകക്ഷികളെ ഉപയോഗിച്ച് ഭയപ്പെടുത്തുന്നു' വെന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാരെല്ലാം നൽകിയ അർത്ഥം.

ഇമാം ഖതാദ പറയുന്നു, "അവരെ നിങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ പെരുപ്പിച്ചും സുശക്തരുമാക്കി പിശാച് ദൃശ്യവത്ക്കരിക്കുന്നു." അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്, ***'നിങ്ങൾ അവരെ ഭയപ്പെടരുത്, വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ എന്നെ നിങ്ങൾ ഭയക്കുക' യെന്ന് .*** *വിശ്വാസം ദൃഢമാകുമ്പോൾ സാത്താന്റെ കൂട്ടാളികളെ കുറിച്ചുള്ള ഭയാശങ്ക നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ദുർബലമാകുന്നു. എന്നാൽ വിശ്വാസം*

ദുർബലമാവുകയാണെങ്കിൽ അവരോടുള്ള ഭയം ഹൃദയത്തിൽ ശക്തമായി മാറും." (ഇഗാഥതുല്ലഹ്ഫാൻ ഫീ ഹുക്മി ത്വലാഖിൽ ഗദ്ബാൻ 1/ 94)

അതെ ! ദൈവഭയത്താൽ സാന്ദ്രമായ ഒരു ഹൃദയത്തിൽ ഇതരരോടുള്ള ഭയത്തിനിടമില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ഔന്നത്യം മനസ്സിലാക്കുകയും, അവന്റെ മഹദ്ശക്തിയും പ്രതാപവും ആധിപത്യവും പരമാധികാരവും നിയന്ത്രണാധികാരവും സാന്നിദ്ധ്യവും തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്താൽ മറ്റെല്ലാം ബാലിശവും നിസ്സാരവുമായി അനുഭവഭേദ്യമാകും. പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏതൊരു ശക്തിയും അവന് അപ്രധാനമായതായിത്തീരും.

ഹൃദയത്തിൽ ദൈവാശ്രയത്വവും നിശ്ചയദാർഢ്യതയും സ്വീകരിച്ചാൽ, തനിക്ക് വിനഷ്ടമാകുന്നതൊന്നും തനിക്ക് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതേയല്ല എന്നവൻ സമാശ്വസിക്കും. തനിക്ക് വന്ന് ഭവിച്ചതെല്ലാം തനിക്ക് തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും, ജിന്നുകുലമാ മനുഷ്യവർഗമൊ ഒന്നടങ്കം ഒന്നിച്ചാലും അല്ലാഹുവിന്റെ തീരുമാനമല്ലാതെ യാതൊന്നും തന്നെ ബാധിക്കാൻ പോകുന്നില്ല എന്നും അവൻ സ്ഥിരപ്പെടുത്തും. അങ്ങനെ അല്ലാഹു അവനെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുകയും ഹൃദയശാന്തിയേകുകയും ചെയ്യും.

അതോടെ, ഭൂമിയിലെ ദു:ശക്തികളാസകലവും അവനെതിരെ അണിനിരക്കുകയാണെങ്കിൽപ്പോലും, താൻ സ്വീകരിച്ച നേരിന്റെ ശ്വേതമാർഗത്തിൽ നിന്ന് ചുവടു മാറാനോ ഋജുവിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് പിന്തിരിയാനോ അവൻ തയ്യാറാവുകയില്ല. അതവന്റെ വിശ്വാസവും സമർപ്പണവും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. "**അതായത് അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അവനെ ഭയയുകയും അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ഒരാളെയും ഭയക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നവരുടെ കാര്യത്തിലുള്ള നടപടി. കണക്ക് നോക്കുന്നവനായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി**." (അഹ്സാബ്: 33).

അക്രമികളും ദൈവവൈരികളും വിശ്വാസികൾക്കെതിരായ യുദ്ധത്തിൽ ഭീകരതയും ഭീഷണിയും പ്രചോദിപ്പിക്കുന്ന രീതികളാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. സ്വന്തം നേതാവായ പിശാചിൽ നിന്ന് പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ച രീതിയാണിത്.

പിശാച്, വിശ്വാസിയുടെ മുന്നിൽ തന്റെ കൂട്ടുകക്ഷികളുടെ പ്രതിച്ഛായ ഉയർത്താനും, അവരിൽ ഭീകരത പടർത്തുവാനും, സുവ്യക്ത പാതയിൽ നിന്നവരെ അകറ്റുന്നതിനുമായി സദാ കർമ നിരതനാണ്. തങ്ങളുടെ ശക്തി പ്രകടിപ്പിക്കാനും അഭിമാനിക്കാനും സഖ്യസൈന്യങ്ങൾ, ആയുധങ്ങൾ,

പീഡനമുറകൾ, രഹസ്യാന്വേഷണ ഏജൻസികൾ എന്നിവയെ മുന്നിൽ നിർത്തുന്നു. സദാ .സ്വയം പ്രശംസിക്കുകയും തങ്ങൾ മികച്ചവരാണെന്ന് ദൃശ്യവത്ക്കരിക്കുവാൻ മാധ്യമങ്ങളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. തങ്ങളുടെ ഹസ്തങ്ങളിൽ എല്ലാം ഭദ്രമാണെന്നും, രാജ്യത്തെ ചെറുതും വലുതുമായ വിശദാംശങ്ങളൊക്കെയും തങ്ങളറിയുന്നവെന്നും, തങ്ങളാണ് എല്ലാം ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നതെന്ന ധാരണ ജനങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരെ കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു, "**തന്റെ ദാസന്ന് അല്ലാഹു മതിയായവനല്ലയോ? അവന്ന് പുറമെയുള്ളവരെ പറ്റി അവർ നിന്നെ പേടിപ്പിക്കുന്നു. വല്ലവനെയും അല്ലാഹു പിഴവിലാക്കുന്ന പക്ഷം അവന്ന് വഴി കാട്ടാൻ ആരുമില്ല**." (അസ്സുമർ : 36)

അവരുടെ വലിപ്പം ദുർബല വിശ്വാസികളെ മാത്രമാണ് ഭയപ്പെടുത്തുക. അവർ തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ദൈവഭയത്തിനും ഭക്തിക്കും ആധിപത്യം നേടാൻ അനുവാദമേകുന്നില്ല. ഫലമൊ, അല്ലാഹുവിനെ ഭയക്കേണ്ടതിനേക്കാൾ അവർ ജനങ്ങളെ ഭയപ്പെടുന്നു. മുസ്ലിം അണികളിൽ നിരാശ സൃഷ്ടിക്കുന്ന, അവരുടെ ധൈര്യം ചോർത്തുന്ന ഇത്തരം ആളുകൾ ഉയർത്തുന്ന അപകടം ഭീമമാണ്. ആയതിനാൽ, അത്തരക്കാർക്ക് യാതൊരു പരിഗണനയും നല്കാതിരിക്കുക. അവരുടെ താളപ്പിഴവുകൾ നമ്മിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താതിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്. അല്ലാത്ത പക്ഷം നാം വഞ്ചിക്കപ്പെടും. അല്ലാഹു പറയുന്നു, "**നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവർ പുറപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ നാശമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അവർ നിങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ നേടിത്തരുമായിരുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്ക് കുഴപ്പം വരുത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ഇടയിലൂടെ അവർ പരക്കംപായുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവർ പറയുന്നത് ചെവികൊടുത്ത് കേൾക്കുന്ന ചിലരുണ്ട് താനും. അല്ലാഹു അക്രമികളെപ്പറ്റി നന്നായി അറിയുന്നവനാണ്".** (അത്തൗബ: 47)

അതിനാൽ, അത്തരം വിഷമകരമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിഷേധാത്മകവും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്നതുമായ ഒരുതരം മനോഭാവം ആളുകളെ കീഴടക്കുന്നു. അത്തരം അവസരങ്ങളിൽ, അടിയുറച്ചുനിൽക്കാനും ഹൃദയസാന്നിധ്യം നിലനിർത്തുവാനും, സ്വന്തം നിലപാടുകളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്താനും നമുക്ക് ചിലരെ ആവശ്യമുള്ളതായി വരും. ഈ ദീനിനു വേണ്ടി സമര രണാങ്കണങ്ങളിലുള്ള സത്യവിശ്വാസികളും സജീവതയുള്ള പണ്ഡിതന്മാരും ആ മഹോത്തരവാദിത്തം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിലെ നിഷേധാത്മകതയെയും നിരുത്സാഹത്തെയും അല്ലാഹു അപലപിച്ചത്, "**സമാധാനവുമായോ (യുദ്ധ)**

ഭീതിയുമായോ ബന്ധപ്പെട്ട വല്ല വാർത്തയും അവർക്ക് വന്നുകിട്ടിയാൽ അവരത് പ്രചരിപ്പിക്കുകയായി. അവരത് റസൂലിന്റെയും അവരിലെ കാര്യവിവരമുള്ളവരുടെയും തീരുമാനത്തിന് വിട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് നിരീക്ഷിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിവുള്ളവർ അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളുമായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യവും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളിൽ അൽപം ചിലരൊഴികെ പിശാചിനെ പിൻപറ്റുമായിരുന്നു." (അന്നിസാഅ്, 4 : 83).

അടിമകളുടെ അവസ്ഥകൾ ശുദ്ധീകരിക്കാനും, ദുഷിച്ചവരിൽ നിന്ന് സുകൃതരെ വേർതിരിച്ച് കാണിക്കാനും അല്ലാഹു തന്റെ അടിമകളെ സംശോധനക്ക് വിധേയമാക്കുന്ന ഉന്നത അവസ്ഥയാണത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു, "**അത് (നിങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്താൻ (ശ്രമിച്ചത്) പിശാചു മാത്രമാകുന്നു. അവൻ തന്റെ മിത്രങ്ങളെപ്പറ്റി (നിങ്ങളെ) പേടിപ്പെടുത്തുകയാണ്. അതിനാൽ നിങ്ങളവരെ ഭയപ്പെടാതെ എന്നെ ഭയപ്പെടുക, നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ**" (ആലു ഇംറാൻ, 3 : 175). അല്ലാഹു വീണ്ടും പറയുന്നു, "**നല്ലതിൽ നിന്ന് ദുഷിച്ചതിനെ വേർതിരിച്ചു കാണിക്കാതെ, സത്യവിശ്വാസികളെ നിങ്ങളിന്നുള്ള അവസ്ഥയിൽ അല്ലാഹു വിടാൻ പോകുന്നില്ല**." (ആലു ഇംറാൻ, 3 : 179).

അതിനാൽ, അല്ലാഹുവുമായുള്ള കരാർ പാലിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളെ അത്തരം സ്വേച്ഛാധിപത്യ രീതികൾ ഒന്നും ബാധിക്കുകയില്ല. തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാടുകളിൽ നിന്ന് അവർ ചുവട് മാറ്റുകയുമില്ല, കുലുങ്ങുകയുമില്ല. അത്തരം പ്രയാസകരമായ അവസ്ഥകൾ അവരുടെ വിശ്വാസവും സമർപ്പണവും വർദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. "**ആ ജനങ്ങൾ നിങ്ങളെ നേരിടാൻ (സൈന്യത്തെ) ശേഖരിച്ചിരിക്കുന്നു; അവരെ ഭയപ്പെടണം എന്നു ആളുകൾ അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ അതവരുടെ വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു മതി. ഭരമേൽപിക്കുവാൻ ഏറ്റവും നല്ലത് അവനത്രെ. അങ്ങനെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹവും ഔദാര്യവും കൊണ്ട് യാതൊരു ദോഷവും ബാധിക്കാതെ അവർ മടങ്ങി. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയെ അവർ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തു. മഹത്തായ ഔദാര്യമുള്ളവനത്രെ അല്ലാഹു.അത് (നിങ്ങളെ പേടിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത്) പിശാചു മാത്രമാകുന്നു. അവൻ തന്റെ മിത്രങ്ങളെപ്പറ്റി (നിങ്ങളെ) പേടിപ്പെടുത്തുകയാണ്. അതിനാൽ നിങ്ങളവരെ**

ഭയപ്പെടാതെ എന്നെ ഭയപ്പെടുക: നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ." (ആലു ഇംറാൻ, 173 - 175).

വിശ്വാസികളിൽ നിരാശ വളർത്തുന്നതിലും അവരിൽ സംഭീതി സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലും കപടവിശ്വാസികൾ സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാട് ഉപരിസൂചിത സൂക്തങ്ങൾക്ക് മുൻപ് അല്ലാഹു പരാമർശിച്ചിരുന്നു. അവർക്കുള്ള മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു, "(**യുദ്ധത്തിന് പോകാതെ) വീട്ടിലിരിക്കുകയും (യുദ്ധത്തിന് പോയ) സഹോദരങ്ങളെപ്പറ്റി, ഞങ്ങളുടെ വാക്ക് സ്വീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവർ കൊല്ലപ്പെടുമായിരുന്നില്ല എന്ന് പറയുകയും ചെയ്തവരാണവർ (കപടൻമാർ). (നബിയേ,) പറയുക: എന്നാൽ നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ മരണത്തെ തടുത്തു നിർത്തൂ**." (ആലു ഇംറാൻ, 3: 188).

തുടർന്ന് അല്ലാഹുവുമായുള്ള കരാർ പൂർത്തീകരിച്ച രക്തസാക്ഷികളുടെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പരാമർശിക്കുന്നു. വിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ മാർഗം വ്യക്തമാക്കി കൊടുക്കാനും, അതിനോടുള്ള ആശയും ആഗ്രഹവും സൃഷ്ടിക്കുവാനും. "**അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവരെ മരിച്ച് പോയവരായി നീ ഗണിക്കരുത്. എന്നാൽ അവർ അവരുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണ്. അവർക്ക് ഉപജീവനം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് അവർക്കു നൽകിയതുകൊണ്ട് അവർ സന്തുഷ്ടരായിരിക്കും. തങ്ങളോടൊപ്പം വന്നുചേർന്നിട്ടില്ലാത്ത, തങ്ങളുടെ പിന്നിൽ (ഇഹലോകത്ത്) കഴിയുന്ന വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി, അവർക്ക് യാതൊന്നും ഭയപ്പെടുവാനോ ദുഃഖിക്കാനോ ഇല്ലെന്നോർത്ത് അവർ (ആ രക്തസാക്ഷികൾ) സന്തോഷമടയുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും ഔദാര്യവും കൊണ്ട് അവർ സന്തോഷമടയുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളുടെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ല എന്നതും (അവരെ സന്തുഷ്ടരാക്കുന്നു.) പരിക്ക് പറ്റിയതിന് ശേഷവും അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും കൽപനക്ക് ഉത്തരം ചെയ്തവരാരോ അവരിൽ നിന്ന് സൽകർമ്മകാരികളായിരിക്കുകയും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് മഹത്തായ പ്രതിഫലമുണ്ട്. ആ ജനങ്ങൾ നിങ്ങളെ നേരിടാൻ (സൈന്യത്തെ) ശേഖരിച്ചിരിക്കുന്നു; അവരെ ഭയപ്പെടണം എന്നു ആളുകൾ അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ അതവരുടെ വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു മതി. ഭരമേൽപിക്കുവാൻ ഏറ്റവും നല്ലത് അവനത്രെ.**" (ആലു ഇംറാൻ, 3 : 169).

നിങ്ങൾ ആരെ ഭയക്കണം?

അല്ലാഹു പറയുന്നു, **"അവന്ന് പുറമെയുള്ളവരെ പറ്റി അവർ നിന്നെ പേടിപ്പിക്കുന്നു**." (39 : 36). "**പറയുക: എനിക്ക് അല്ലാഹു മതി. അവന്റെ മേലാകുന്നു ഭരമേൽപിക്കുന്നവർ ഭരമേൽപിക്കുന്നത്**." (39 : .38)

അതിനാൽ, സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരെ നാം എന്തിനു ഭയപ്പെടണം? ചരിത്രം നമ്മെ ചില പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ചരിത്രങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മികച്ചത് പ്രവാചകന്മാരുടെയും അവരുടെ ജനതയുടെയും ചരിത്രമാണ്. ആ ചരിത്രത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി അഹങ്കാരികളായ സ്വജനതയോട് പ്രവാചകന്മാർ സ്വീകരിച്ച നിത്യമായ നിലപാടുകളിൽ നിന്ന് നാം വെളിച്ചം സ്വീകരിക്കുക. ആ ജനതകൾ തങ്ങളുടെ പ്രവാചകന്മാരെ എങ്ങനെ ഭയപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെന്നും, അവരുടെ ഭീഷണികൾക്കും അവരുടെ കായശക്തി പ്രകടനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ പോലും പ്രവാചകന്മാർ എങ്ങനെയാണ് അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പുകൾ നൽകിയതെന്നും അവരുടെ വ്യാജദൈവങ്ങളെ (താഗൂത്) വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തതെന്നും നാം പരിശോധിക്കുക.

നിങ്ങൾ നൂഹ് നബിയെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തെയും കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക. അദ്ദേഹം ഒറ്റയ്ക്ക് തന്റെ ജനതയെ അഭിസംബോധന ചെയ്തത് എങ്ങനെയാണെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുക. അവിടെ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ സാന്നിധ്യം അനുഭവിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിയെ അറിയുകയും അവനിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ തന്റെ ജനതയുടെ അധികാരശേഷിയെയോ സ്വേഛാധിപത്യപ്രവണതളെയോ ഭയക്കാതെ അദ്ദേഹം അവരെ മുഖാമുഖം നേരിട്ടു.

"**എന്റെ ജനങ്ങളേ, എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ ഉൽബോധനവും നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വലിയ ഭാരമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഞാനിതാ**

ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കാര്യം നിങ്ങളും നിങ്ങൾ പങ്കാളികളാക്കിയവരും കൂടി തീരുമാനിച്ചുറപ്പിച്ചു കൊള്ളൂ. പിന്നെ നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ (തീരുമാനത്തിൽ) നിങ്ങൾക്ക് ഒരു അവ്യക്തതയും ഉണ്ടായിരിക്കരുത്. എന്നിട്ട് എന്റെ നേരെ നിങ്ങൾ (ആ തീരുമാനം) നടപ്പിൽ വരുത്തൂ. എനിക്ക് നിങ്ങൾ ഇടതരികയേ വേണ്ട." (10 : 72)

നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്യാനാവുന്നതൊക്കെ നിങ്ങൾ ചെയ്യൂ, നിങ്ങളുടെ സഖ്യകക്ഷികളെയും നിങ്ങളുടെ അധികാരശേഷിയെയും എനിക്കെതിരെ തിരിച്ചു വിടൂ, ഒരു സാവകാശവും നിങ്ങൾ എനിക്ക് നൽകേണ്ടതില്ല, കാരണം ഞാൻ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ് നൂഹ് നബി പറയുന്നത്.

ഇതൊരിക്കലും വൈകാരിക ഇടപെടലല്ല. വിവേകശൂന്യനായ ഒരു തീവ്രവാദിയുടെ പ്രതികരണവുമല്ല. അത്തരം പ്രതികരണങ്ങൾക്കൊക്കെ അല്പായുസ്സേയുള്ളൂ. എന്നാൽ, അല്ലാഹു തന്നോടൊപ്പമുണ്ടെന്നും, താൻ അവനെ ആശ്രയിക്കുകയും അവനോട് ചേർന്നുനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ അവരാർക്കും തന്നെ ഉപദ്രവിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നുമുള്ള ദൃഢബോധ്യമുണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്. അല്ലാഹു ഇച്ഛിക്കുന്നതേ സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ. തനിക്കു ഭവിക്കുന്നതെന്തും അല്ലാഹു തന്നെ വഞ്ചിക്കുന്നതിനാലല്ലായെന്നും, അത് തനിക്കുള്ള സുവ്യക്ത പരീക്ഷണവും സംശോധനാ നടപടിയുമാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു.

ഹൂദ് നബിയെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലേക്കും നിങ്ങൾ ദൃഷ്ടി പായിക്കുക. ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും സുശക്തമായ ഒരു ജനതയെയാണ് അദ്ദേഹം ഒറ്റയ്ക്ക് അഭിസംബോധന ചെയ്തത്. അവർ തങ്ങളുടെ വ്യാജദൈവങ്ങളെ പ്രതി അദ്ദേഹത്തെ ഭയപെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. "**ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളിൽ ഒരാൾ നിനക്ക് എന്തോ ദോഷബാധ ഉളവാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന് മാത്രമാണ് ഞങ്ങൾക്ക് പറയാനുള്ളത്**."(11 : 54).

അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ദൃഢബോധ്യത്തോട പർവ്വതം കണക്കെ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും അല്ലാഹു പിന്നെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുകയും അവനെ അല്ലാതെ മറ്റാരെയും കൂസാത്ത വിശ്വാസിയുടെ വർത്തമാനം പറയുകയും ചെയ്തു. "**നിങ്ങൾ പങ്കാളികളായി ചേർക്കുന്ന യാതൊന്നുമായും എനിക്ക്**

ബന്ധമില്ല എന്നതിന് ഞാൻ അല്ലാഹുവെ സാക്ഷി നിർത്തുന്നു. (നിങ്ങളും) അതിന്ന് സാക്ഷികളായിരിക്കുക. അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെല്ലാവരും കൂടി എനിക്കെതിരിൽ തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ച് കൊള്ളുക. എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ എനിക്ക് ഇടതരികയും വേണ്ട. എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഞാനിതാ ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. യാതൊരു ജന്തുവും അവൻ അതിന്റെ നെറുകയിൽ പിടിക്കുന്ന (നിയന്ത്രിക്കുന്ന) തായിട്ടില്ലാതെയില്ല. തീർച്ചയായും എന്റെ രക്ഷിതാവ് നേരായ പാതയിലാകുന്നു." (11 : 54).

അല്ലാഹുവിന്റെ സുഹൃത്തെന്ന വിശേഷണത്തിനർഹനായ പ്രവാചകൻ ഇബ്രാഹീമിനെയും അദ്ദേഹമെടുത്ത നിലപാടുകളെയും കുറിച്ച് വിചിന്തിനം ചെയ്യുക. അദ്ദേഹം സ്വജനതയോട് സംവാദിക്കുകയും അവരെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരോ അവർ ഭയപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന അവരുടെ വ്യാജദൈവങ്ങളോ തന്നെ എന്തു ചെയ്യുമെന്നതിനെക്കുറിച്ച് താൻ വേവലാതിപെടുന്നതേയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ഉറച്ച നിലപാടുകളുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായികൾക്ക് അവർ അല്ലാഹുവിന് മാത്രം വഴിപ്പെടുകയും അവനിൽ ഇണ ചേർക്കാതിരിക്കുകയും കാരണം. സുരക്ഷിതത്വവും സമാധാനവുമുണ്ട്. എന്നാൻ അല്ലാഹു അനുവദിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലേക്ക് ചേർത്തുകൊണ്ടിരിക്കെ ബഹുദൈവത്വവാദികൾക്ക് എങ്ങനെയാണ് ഈ സുരക്ഷിതത്വവും സമാധാനവും ലഭിക്കുക? ഇത്തരക്കാർക്ക് ഭയവും ഉത്കണ്ഠയും വിശ്വാസവഞ്ചനയുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ലഭിക്കാൻ പോകുന്നില്ല.

"തന്റെ ജനം അദ്ദേഹത്തോട് തർക്കത്തിലേർപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: "അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിലാണോ നിങ്ങളെന്നോടു തർക്കിക്കുന്നത്? അവനെന്നെ നേർവഴിയിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അവന്റെ പങ്കാളികളാക്കുന്ന ഒന്നിനെയും ഞാൻ പേടിക്കുന്നില്ല. എന്റെ നാഥൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതല്ലാതെ ഒന്നും ഇവിടെ സംഭവിക്കുകയില്ല. എന്റെ നാഥന്റെ അറിവ് എല്ലാറ്റിനെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ? "നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് പങ്കാളികളാക്കുന്നവയെ ഞാനെങ്ങനെ പേടിക്കും? നിങ്ങളാകട്ടെ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കൊരു തെളിവും തന്നിട്ടില്ലാത്തവയെ അവനിൽ പങ്കാളികളാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പെടുന്നുമില്ല. നാം ഇരുവിഭാഗങ്ങളിൽ ആരാണ് നിർഭയരായിരിക്കാൻ കൂടുതൽ അർഹർ? നിങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചറിവുണ്ടെങ്കിൽ പറയൂ." (6 : 8 - 81)
"വിശ്വസിക്കുകയും തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ വികലധാരണകളാൽ

വികൃതമാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് ഒന്നും പേടിക്കേണ്ടതില്ല. നേർവഴി പ്രാപിച്ചവരും അവർ തന്നെ." (6 : 82).

അല്ലാഹുവിനോട് സംസാരിച്ച മഹാപ്രവാചകനായ മൂസയെ നോക്കുക. സ്വേച്ഛാധിപതിയായ ഫിർഔനും അവന്റെ അസംഖ്യം സൈനിക ദളങ്ങളും മഹാസന്നാഹങ്ങളുമായി ഇസ്രായേൽ സമൂഹത്തെ പിന്തുടർന്നെത്തിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പരീക്ഷണമുഖരിതമായ ഘട്ടത്തെയും നിങ്ങൾ സ്മരിക്കുക. മുന്നിൽ ആർത്തലക്കുന്ന കടൽ തിരമാലകളും പിന്നിൽ ഫറോവയുടെ മഹാസൈന്യങ്ങളും അണിനിരന്നപ്പോൾ ഭയന്നുവിറച്ച.ഇസ്രായേല്യർ പറഞ്ഞു പോയി, "**ഉറപ്പായും നാമിതാ പിടികൂടപ്പെടാൻ പോവുകയാണ്**." (26:61).

എന്നാൽ അതികഠിനമായി വിറപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആ ഭീതിതാവസ്ഥയിലും പർവതങ്ങൾ പോലും പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ മടിക്കുന്ന അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസവും നിശ്ചയദാർഢ്യവും പ്രകടിപ്പിച്ച പ്രവാചകൻ മൂസാ നബി അവരോട് പറഞ്ഞു, "**ഒരിക്കലുമില്ല. എന്നോടൊപ്പം എന്റെ നാഥനുണ്ട്. അവൻ എനിക്കു വഴി കാണിച്ചുതരും**" (26:62).

തന്നോടൊപ്പമുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ സാന്നിധ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ മൂസ നബിക്ക് ലഭിച്ച നേട്ടമെന്തായിരുന്നു? ആ ദൃഢവിശ്വാസത്തിന്റെയും ഉറച്ചു നിലപാടിന്റെയും ഫലമെന്തായിരുന്നു?

"അപ്പോൾ മൂസാക്കു നാം ബോധനം നൽകി: "**നീ നിന്റെ വടികൊണ്ട് കടലിനെ അടിക്കുക." അതോടെ കടൽ പിളർന്നു. ഇരുപുറവും പടുകൂറ്റൻ പർവതം പോലെയായി. ഫറവോനെയും സംഘത്തെയും നാം അതിന്റെ അടുത്തെത്തിച്ചു. മൂസായെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. പിന്നെ മറ്റുള്ളവരെ വെള്ളത്തിലാഴ്ത്തിക്കൊന്നു. തീർച്ചയായും ഇതിൽ വലിയ ഗുണപാഠമുണ്ട്. എന്നിട്ടും അവരിലേറെ പേരും വിശ്വസിക്കുന്നവരായില്ല. തീർച്ചയായും നിന്റെ നാഥൻ ഏറെ പ്രതാപിയും പരമകാരുണികനുമാണ്**.' (26 : 63 - 68).

ഫറോവയുടെ മാന്ത്രികരിലേക്ക് നോക്കുക. അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസം ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ, ഫറോവയെന്ന സ്വേച്ഛാധിപതിയെ കുറിച്ച ഭയവും ശിക്ഷാ ഭീഷണികളും അവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. "**അവൻ (ഫിർഔൻ) പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സമ്മതം തരുന്നതിന് മുമ്പ് നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിച്ച് കഴിഞ്ഞെന്നോ? തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് ജാലവിദ്യ പഠിപ്പിച്ചുതന്ന നിങ്ങളുടെ നേതാവ് തന്നെയാണവൻ. ആകയാൽ തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൈകളും കാലുകളും എതിർവശങ്ങളിൽ നിന്നായി മുറിച്ചുകളയുകയും, ഈന്തപ്പനത്തടികളിൽ നിങ്ങളെ ക്രൂശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഞങ്ങളിൽ ആരാണ് ഏറ്റവും കഠിനമായതും നീണ്ടുനിൽക്കുന്നതുമായ ശിക്ഷ നൽകുന്നവൻ എന്ന് തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുകയും ചെയ്യും**." (29 : 71).

സർവ്വശക്തനായ ഏകദൈവത്തിലുള്ള തങ്ങളുടെ ഉറച്ച വിശ്വാസത്തെ എത്ര സമ്പൂർണ്ണതയോടെയും സുദൃഢതയോടെയുമാണ് അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചത്. അധികാരിയുടെ അധികാരത്തെയോ അവന്റെ ഭീഷണികളെയൊ അവർ ഭയന്നില്ല. കാരണം, വിശ്വാസികളായതോടെ, അല്ലാഹു മാത്രമാണ് യഥാർഥശക്തിക്കുടമയെന്നും, അവന്റെ ശിക്ഷയാണ് അതികഠിനമായ ശിക്ഷയെന്നും നിത്യ അധികാരത്തിന്റെ ഉടമ അവൻ മാത്രമാണെന്നും അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉറച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

അതിനാൽ, സൃഷ്ടാവിന്റെ ശക്തിയെ എങ്ങനെയാണ് സൃഷ്ടിയുടെ ശക്തിയോട് താരതമ്യം ചെയ്യാനാകുക? യജമാനന്റെ ശിക്ഷയോടെങ്ങനെ അടിമയുടെ ശിക്ഷ താരതമ്യപ്പെടുത്തും? ശക്തിയും പ്രതാപവുമുള്ളവന്റ അധികാരവും ദുർബലരുടെയും ബലഹീനരുടെയും അധികാരങ്ങളും തമ്മിൽ എന്ത് സാമ്യതയാണുള്ളത്?

വിശ്വാസത്തിന് മുൻപ് അവർ ഈ സ്വേച്ഛാധിപതിയുടെ മുഖം കണ്ട് ഭയന്നു വിറച്ചിരുന്നു. അവന്റെ കല്പ്പനകൾ നടപ്പാക്കാൻ തിടുക്കം കൂട്ടിയവരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസം അവരെ, അതേ സ്വേച്ഛാധിപതിയെ മുഖാമുഖം അഭിമുഖീകരിച്ച് ഭയാശങ്കകളേതുമില്ലാതെ സത്യവചനം ഉദ്ഘോഷിക്കുവാൻ പ്രാപ്തരാക്കി.

"അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾക്ക് വന്നുകിട്ടിയ പ്രത്യക്ഷമായ തെളിവുകളെക്കാളും, ഞങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവനെക്കാളും നിനക്ക് ഞങ്ങൾ മുൻഗണന നൽകുകയില്ല തന്നെ. അതിനാൽ നീ വിധിക്കുന്നതെന്തോ അത് വിധിച്ച് കൊള്ളുക. ഈ ഐഹികജീവിതത്തിൽ മാത്രമേ നീ വിധിക്കുകയുള്ളൂ. ഞങ്ങൾ ചെയ്ത പാപങ്ങളും, നീ ഞങ്ങളെ നിർബന്ധിച്ച് ചെയ്യിച്ച ജാലവിദ്യയും അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരേണ്ടതിനായി ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവാണ് ഏറ്റവും ഉത്തമനും എന്നും നിലനിൽക്കുന്നവനും" (20 :72 - 72).

ഇത് പോലെ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ. അന്ത്യപ്രവാചകൻ ഈ നിലപാടിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല മാതൃകയായിരുന്നു. ബലഹീനതയുടെയും ദുർബലതയുടയും മക്കാ കാലഘട്ടത്തിൽ പോലും തന്നെ വളഞ്ഞ മുഴുവൻ അവിശ്വാസികൾക്കെതിരെയും അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച നിലപാടിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക, അവരിൽ ഒരാൾ പ്രവാചകന്റെ വസ്ത്രത്തിൽ പിടിമുറുക്കി കൊണ്ട് ചോദിച്ചു, "ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെയും മതങ്ങളെയും ആക്ഷേപിച്ചു കൊണ്ട് ഇന്നിന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞത് നീയല്ലേ?". പ്രവാചകൻ അവർക്കു നൽകിയത് വരുംവരായ്കകളെ ഭയക്കുന്ന ഭീരുത്വത്തിന്റെ മറുപടിയല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി ഉറച്ചതും സത്യസന്ധവുമായിരുന്നു "അതേ. അതെല്ലാം പറഞ്ഞത് ഞാൻ തന്നെയാണ്."

എന്തായിരുന്നു അതിനു മുൻപ് അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞത് ? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്, "*ഹേ, ഖുറൈശികളെ, എന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുക, മുഹമ്മദിന്റെ ആത്മാവ് ആരുടെ കയ്യിലാണോ അവനെ തന്നെയാണ് സത്യം, കൂട്ടക്കൊലയാണ് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നത്.". ഈ വാക്കുകൾ കേട്ട ആ ജനം ഞെട്ടിവിറച്ചു. അവരിൽ ഓരോരുത്തരും നിശ്ചലരായി. തൊട്ടു മുൻപ് അദ്ദേഹത്തോട് ഏറ്റവും പരുഷമായ ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചിരുന്നവർ വരെ വളരെ സൗമ്യമായ ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി (മുസനദ് അഹ്മദ് 7036, നാസ്വിറുദ്ധീൻ അൽബാനി : സ്വഹീഹ് മവാരിദ് അദ്ദമാൻ 1403, 1401).*

തനിക്കു അവതരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ഖുർആനുമായി അദ്ദേഹം തന്റെ അനുചരന്മാരെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുകയും, മുൻകാല സമൂഹങ്ങളിൽ ഉറച്ചുനിന്നവരും ഈമാന്റെ ഉൾക്കരുത്തുള്ളവർ സ്വീകരിച്ച നിലപാടുകൾ അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു., "*തീർച്ചയായും*

നിങ്ങളുടെ മുൻഗാമികൾ സത്യത്തിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങളേക്കാൾ കിരാതമായ മർദ്ദനങ്ങൾക്ക് ഇരയാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ചിലരുടെ തലയോട്ടിയിലേക്ക് കടക്കുമാറ് ഇരുമ്പിന്റെ ചീർപ്പ് കൊണ്ടു വാരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ചിലരെ നെടുകെ പിളർന്നിട്ടുണ്ട്. ചിലരുടെ മാംസപേശികൾ എല്ലുകളും നാഡികളും കാണുമാർ ഉരിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആ മർദ്ദനങ്ങൾക്കൊന്നും അവരുടെ വിശ്വാസത്തെയും മതത്തെയും ഹനിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അല്ലാഹുവാണെ, ഈ മതത്തെ അല്ലാഹു വിജയിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. എത്രത്തോളമെന്നാൽ സൻആ മുതൽ ഹളർ-മൌത്ത് വരെ അല്ലാഹുവിനെയും തന്റെ ആട്ടിൻ കുട്ടിയെ ചെന്നായ പിടിക്കുന്നതുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഭയപ്പെടാനില്ലാത്ത വിധം ഒരു യാത്രികന് സഞ്ചരിക്കാൻ സാധിക്കും വിധം പൂർത്തിയാക്കും. പക്ഷേ നിങ്ങൾ ധൃതി കൂട്ടുകയാണ്." (ബുഖാരി 809, സുനൻ അബൂ ദാവൂദ് 2643).

ഇവിടെയെല്ലാം വിശ്വാസികൾ അറിയേണ്ട ഒരു യാഥാർഥ്യമുണ്ട്. പുറം മോടികൾ ഉപയോഗിച്ച് സ്വയം എത്ര ഉയർത്താൻ ശ്രമിച്ചാലും എത്ര ശക്തി പ്രകടനങ്ങൾക്ക് ശ്രമിച്ചാലും അസത്യം വളരെ ദുർബലവും ബലഹീനവുമാണ് എന്നതാണത്. ആകാശഭൂമികളുടെ നാഥനായ അല്ലാഹുവിങ്കൽ അവ ഒരു ഈച്ചയെക്കാൾ നിസ്സാരമാണ്.

ഇമാം ഇബ്നുൽ ഖയ്യിം തന്റെ "നൂനിയയിൽ" എഴുതി, "*അവരുടെ വലിയ സംഘങ്ങളെ നിങ്ങൾ ഭയക്കരുത്. അവർ വിലകെട്ടവരും ഈച്ചകളെ പോലെയുമാണ്. നിങ്ങൾ ഒരു ഈച്ചയെ ഭയക്കുകയോ? അതേ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ അവർ ഈച്ചകളെ പോലെയാണ്. അല്ല, അവർ ഈച്ചകളെക്കാൾ ദുർബലരാണ് ! "ഈച്ച അവരുടെ പക്കൽനിന്നെന്തെങ്കിലും തട്ടിയെടുത്താൽ അത് മോചിപ്പിച്ചെടുക്കാൻപോലും അവർക്ക് സാധ്യമല്ല. സഹായം തേടുന്നവനും തേടപ്പെടുന്നവനും ഏറെ ദുർബലർ തന്നെ".(22 : 73)*

അസത്യത്തിന്റെ ജനതകൾക്ക് അവരുടെ സമൃദ്ധിയുടെ കാലഘട്ടങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ, സത്യത്തിന് സമൃദ്ധിയുടെ കൂടുതൽ കാലഘട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ചരിത്രത്തിലുടനീളം അവരുടെ ശക്തിയുടെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവവും സ്വരച്ചേർച്ചകളും പ്രകടമായിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവുമായുള്ള തങ്ങളുടെ ഉടമ്പടികൾ പൂർത്തീകരിച്ച മനുഷ്യരുടെ കൈകളിലൂടെയാണ് ഈ പ്രകടനങ്ങൾ നടന്നിട്ടുള്ളത്. അവരിൽ ചിലർ ആ ഉടമ്പടികളും കരാറുകളും

പൂർത്തീകരിച്ചു, മറ്റുള്ളവർ ഒരു മാറ്റവും വരുത്താതെ അത് പൂർത്തികരിക്കാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു.

ഓരോ നൂറ്റാണ്ടിലും അത്തരം വീരേതിഹാസങ്ങൾ വിരചിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അസത്യവും അതിന്റെയാളുകളും ഒരിക്കലും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയേയില്ല. അത് ഒരിക്കലും അതിന്റെ ഊതി വീർപ്പിച്ചശക്തിയിൽ പ്രശംസിക്കപ്പെടുകയുമില്ല.

അതിനു പോന്ന വിശ്വാസികൾക്കായി കാലഘട്ടങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം എത്രമാത്രമാണ്.

നിങ്ങൾ അവരെ ഭയക്കരുത് എന്നെ ഭയക്കുക

അവസാനമായി,
നാടുകളിൽ അതിക്രമിച്ച് കടക്കുകയും അവിടെ കുഴപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്ത ഭൂമിയിലെ എക്കാലത്തെയും ശക്തരായ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങനെയായിരുന്നു എന്ന് ഖുർആൻ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

"ആദ് ജനതയെ നിന്റെ നാഥൻ എന്തു ചെയ്തുവെന്ന് നീ കണ്ടില്ലേ? ഉന്നതസ്തൂപങ്ങളുടെ ഉടമകളായ ഇറം ഗോത്രത്തെയും? അവരെപ്പോലെ ശക്തരായൊരു ജനത മറ്റൊരു നാട്ടിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. താഴ്വരകളിൽ പാറകൾ തുറന്നു പാർപ്പിടങ്ങളുണ്ടാക്കിയ ഥമൂദ് ഗോത്രത്തെയും? ആണികളുടെ ആളായ ഫറവോനെയും? അവർ, ആ നാടുകളിൽ അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരും കുഴപ്പങ്ങൾ വർധിപ്പിച്ചവരുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ നിന്റെ നാഥൻ അവർക്കുമേൽ ശിക്ഷയുടെ ചാട്ടവാർ വർഷിച്ചു. തീർച്ചയായും നിന്റെ നാഥൻ പതിയിരിക്കുന്നവനാണ്." (89:6-14).

"ആനക്കാരെ നിന്റെ നാഥൻ ചെയ്തതെങ്ങനെയെന്ന് നീ കണ്ടില്ലേ? അവരുടെ കുതന്ത്രം അവൻ പാഴാക്കിയില്ലേ? ചുട്ടെടുത്ത കളിമൺകല്ലുകൾകൊണ്ട് എറിയുന്നതായ നിലയിൽ കൂട്ടംകൂട്ടമായിക്കൊണ്ടുള്ള പക്ഷികളെ അവരുടെ നേർക്ക് അവൻ അയക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം അല്ലാഹു അവരെ ചവച്ചുതുപ്പിയ വൈക്കോൽ പോലെയാക്കി." (105:1-5])

നമ്മുടെ കണ്ണുകളെയും കാതുകളെയും ഖുർആൻ അവരുടെ പര്യവസാനത്തിലേക്കും അന്തിമവേളകളിലേക്കും തള്ളിവിടുകയാണ്. വേരോടെ പിഴുതെറിയപ്പെട്ട അവരുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും വാസസ്ഥലങ്ങളും ഇപ്പോഴും നമുക്കിടയിലുണ്ട്. അല്ലാഹു അവരെ നശിപ്പിക്കുകയും വിശ്വാസികൾക്ക് വിജയം നൽകുകയും ചെയ്തു. അവർ അഹങ്കരിച്ച അവരുടെ ശക്തിയും പ്രകടിപ്പിച്ച പുറംമോടികളും ഒരുക്കിവെച്ച മഹാസൈന്യങ്ങളും ഒന്നും അവർക്ക് യാതൊരു പ്രയോജനവും ചെയ്തില്ല. അല്ലാഹു അവരെ മുച്ചൂടും നശിപ്പിച്ചു, അവരെ സഹായിക്കാനോ പിന്തുണക്കാനോ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കാരണം, വിശ്വാസികളുടെ സഹായി അല്ലാഹുവാണ്. അവിശ്വാസികൾക്ക് യാതൊരു സഹായിയുമില്ല.

"അവർ ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച് അവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരുടെ അന്ത്യം എവ്വിധമായിരുന്നുവെന്ന് നോക്കി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലേ? അവർ ഇവരെക്കാൾ അംഗബലമുള്ളവരായിരുന്നു. കരുത്തുകൊണ്ടും ഭൂമിയിൽ ശേഷിപ്പിച്ച പൈതൃകം കൊണ്ടും കൂടുതൽ പ്രബലരായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതൊന്നും അവർക്ക് ഉപകരിച്ചില്ല. അങ്ങനെ അവർക്കുള്ള ദൂതന്മാർ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവരുടെ അടുത്തു ചെന്നപ്പോൾ തങ്ങളുടെ വശമുള്ള വിജ്ഞാനം കൊണ്ട് അവർ പുളകംകൊള്ളുകയാണുണ്ടായത്. അതിനാൽ അവർ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശിക്ഷ അവരെ ആവരണം ചെയ്തു. നമ്മുടെ ശിക്ഷ നേരിൽ കണ്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങളിതാ ഏകനായ അല്ലാഹുവിൽ മാത്രം വിശ്വസിക്കുന്നു. അവനിൽ പങ്കുചേർത്തിരുന്ന സകലതിനെയും ഞങ്ങളിതാ തള്ളിപ്പറയുന്നു." എന്നാൽ നമ്മുടെ ശിക്ഷ കണ്ടുകഴിഞ്ഞ ശേഷമുള്ള വിശ്വാസം അവർക്കൊട്ടും ഉപകരിച്ചില്ല. അല്ലാഹു തന്റെ ദാസന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ നേരത്തെ സ്വീകരിച്ചുപോന്ന നടപടിക്രമമാണിത്. അതോടെ സത്യനിഷേധികൾ കൊടിയ നഷ്ടത്തിലകപ്പെടുന്നു" (40 : 82-85)

നമ്മുടെ എതിരാളികൾക്ക് അവരുടെ വഴികളെക്കുറിച്ച് പുനർവിചിന്തനം നടത്താനും നമുക്കു നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷകൾ പുലർത്താനുമുള്ള പ്രതിഫലനങ്ങളും ഉൾക്കാഴ്ചയും നിറഞ്ഞ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണിവ...

"**സത്യനിഷേധികൾ തങ്ങൾ ജയിച്ചു മുന്നേറുകയാണെന്ന് ധരിക്കരുത്. സംശയമില്ല; അവര്ക്കു നമ്മെ തോല്പ്പി ക്കാനാവില്ല**." (8:59).

ഇബ്നുൽ ഖയ്യിം പറയുന്നു:

"അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പ്പനകളെ പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കുക, അല്ലാഹുവിന് പകരം വിലക്കപ്പെട്ടവരെ നിങ്ങൾ ഭയക്കരുത്.

അവനെ മാത്രം ഭയപ്പെടുക, നിങ്ങളുടെ വിജയം സുരക്ഷിതമായിരിക്കും.

സകല നിഷേധികളെയും വെളിപാടിന്റെ വാളിനാൽ പ്രഹരിക്കുക, പോരാട്ടഭൂമിയിൽ മുജാഹിദുകൾ വിരലുകൾക്ക് മേൽ പ്രഹരിക്കുന്നത് പോലെ.

സത്യസന്ധമായ തീക്ഷ്ണതയോടെ തുടരുക, അല്ലാഹുവിന് സമർപ്പിച്ച ആത്മാർത്ഥതയും ധീരതയുമുള്ളവരുടെ വഴിയാണത്.

വഴികാട്ടുന്ന ധ്വജത്തിന് കീഴിൽ ക്ഷമയോടെ ഉറച്ചുനിൽക്കുക. ഈ പ്രക്രിയയിൽ നിങ്ങൾ മർദ്ദിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അത് അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിക്ക് വേണ്ടിയാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥവും ആധികാരിക പാരമ്പര്യങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങളാക്കുക, അങ്ങനെ മനസ്സുകളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുക.

അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതർ കൊണ്ട് വന്നത് തുറന്നു പ്രസംഗിക്കുക, അപ്പോൾ സഹായികളുടെ അഭാവത്തെ ഭയപ്പെടരുത്.

അല്ലാഹു തന്റെ മതത്തിനും ഗ്രന്ഥത്തിനും വിജയം നൽകിയത് പോലെ തന്റെ അടിമയെ സംരക്ഷിക്കാൻ അല്ലാഹു മതി.

ശത്രുവിന്റെ ഗൂഢാലോചനകളെയും തന്ത്രങ്ങളെയും ഭയപ്പെടരുത്, അവർ വ്യാജങ്ങളും അസത്യങ്ങളും മാത്രം ഉപയോഗിച്ച് പോരാടുന്നവരാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതന്റെ അനുയായികളുടെ സൈനികർ മാലാഖമാരാണ്, ശത്രുവിന്റെ പടയാളികൾ പിശാചിന്റെ സൈന്യവും.

രണ്ട് സംഘങ്ങളും വളരെ വ്യത്യസ്തരാണ്, ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായവർ അവ പരസ്പരം തുലനം ചെയ്തുനോക്കട്ടെ.

വഴികാട്ടുന്ന ധ്വജത്തിന് കീഴിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുകയും പോരാടുകയും ചെയ്യുക, ക്ഷമകൈകൊള്ളുക, അല്ലാഹുവിന്റെ വിജയം അടുത്ത് തന്നെയുണ്ട്, അല്ലാഹു തന്റെ മതത്തിനും ഗ്രന്ഥത്തിനും വിജയം നൽകിയത് പോലെ, അവന്റെ റസൂലിന് അറിവും അധികാരവും നൽകിയത് പോലെ.

സത്യം ആർക്കും നശിപ്പിക്കാനാവാത്ത ഉറച്ച സ്തൂപമാണ്, അതിനെതിരെ സർവ്വരും ഒന്നിച്ചാലും, നിങ്ങളുടെ എതിരാളികൾ വർധിക്കുകയും

അവർ നിങ്ങളെ കീഴടക്കുകയും ചെയ്താലും.

ഉറച്ചുനിൽക്കുക, അവരുടെ ശക്തി പുക പോലെയാണ്. അത് മുകളിലേക്കടിച്ചു വീശും, ശേഷമത് കണ്ണുകൾക്ക് കാണാനാവാത്ത വിധംആവിയായിത്തീരും...

അവരുടെ വൻസംഘങ്ങളെ നിങ്ങൾ ഭയക്കരുത്, അവർ വിലകെട്ടവരും ഈച്ചകളെ പോലെയുമാണ്. നിങ്ങൾ ഒരു ഈച്ചയെ ഭയക്കുകയോ?

പശുക്കളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തൃപ്തിപ്പെടരുത്, അവയുടെ നേതാക്കളൊക്കെയും കാളകളാണ്.

അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവർ നിങ്ങളുടെ നേരെ വരും, അപ്പോൾ നടുങ്ങുകയോ ഭീരുത്വം കാണിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.

അല്ലാഹുവാണെ, വിശ്വാസികൾ അംഗബലം കൊണ്ട് ഒരിക്കലും ഭൂമി കീഴടക്കിയിട്ടില്ല. ഒരിക്കൽപ്പോലും അവരുടെ എണ്ണം ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നിട്ടുമില്ല.

അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ അവരുടെ പദവികളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുക. മടിക്കുകയോ പതറുകയോ അരുത്...

സത്യം സഹായിക്കപ്പെടുകയും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും, അതിനാൽ സംഭ്രമിക്കേണ്ടതില്ല. കാരണം അത് അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിക്രമമാണ്. അവന്റെ സംഘങ്ങൾ ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കപ്പെടുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. അത് കൊണ്ട് തന്നെയാണ് ആളുകൾ രണ്ട് സംഘങ്ങളായത്. അത് കൊണ്ടാണ് ദൈവദൂതന്മാർ അവിശ്വാസികളോട് യുദ്ധം ചെയ്തത്.

നല്ല പര്യവസാനം സത്യത്തിന്റെ ആളുകൾക്കായിരിക്കും, ആ വിജയം ഇവിടെ അല്ലെങ്കിൽ പരലോകത്ത് ലഭിക്കും.